

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/16/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2110000321
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Tencer
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2110000321.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Tencera a sudcov JUDr. Daniely Šramelovej a JUDr. Martina Žovinca v trestnej veci obžalovaného E. M., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Trnava proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 9.12.2014, č.k. 0T/61/2012-420, na verejnom zasadnutí dňa 18.2.2016, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie okresného prokurátora **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Okresný súd Trnava rozsudkom zo dňa 9.12.2014, č.k. 0T/61/2012-420 rozhodol tak, že obžalovaného E. M. podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku oslobodil spod obžaloby Okresnej prokuratúry Trnava zo dňa 12.3.2012 č. 1Pv 156/12-10 pre prečin krádeže podľa §212 ods.2 písm.f/,ods.3 písm./b trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že dňa 10. 03. 2012 asi o 13.00 hodine v Trnave na Hospodárskej ulici č. 1 z predajne OD LIDL odcudzil 64 ks čokolády zn. Kofila a to takým spôsobom, že v priestoroch predajne si vložil tovar pod svoju bundu, ktorú mal oblečenú, po čom cez pokladničnú zónu prešiel bez zaplattenia, pričom bol spozorovaný pracovníkom SBS služby, preto sa otočil a prešiel opäť do priestoru predajne, kde spod bundy vybral ukradnutý tovar, tento hodil na zem pod regál, čím poškodenej spoločnosti LIDL Slovenská republika, v. o. s. so sídlom Nemšová, Púchovská 12, IČO 35 793 783 vznikla škoda vo výške 31,36 Eur a skutku sa dopustil napriek tomu, že

- dňa 29. 02. 2012 mu bola pre spáchanie priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 Zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov uložená bloková pokuta vo výške 30,- Eur, ev. č. bloku A 0438394,

- trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza č. k. 0T/11/2011 zo dňa 07. 09. 2011, právoplatným dňa 20. 09. 2011 bol odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 1 rok s podmieňacím odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Tento rozsudok okresný súd odôvodnil tým, že zhodnotením dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní v zmysle ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. poriadku jednotlivo a v ich vzájomnom súhrne, dospel súd k záveru, že nemožno spoľahlivo (bez rozumných a odôvodnených pochybností) uzavrieť, že skutok uvedený v obžalobe okresnej prokuratúry sa stal. Súd v zmysle rozhodnutia krajského súdu doplnil dokazovanie opätovným vypočutím svedka H. C. (č.l.169-171), ktorý na hlavnom pojednávaní uviedol, že hodenie kartóna nevidel, len počul, že niečo padlo, nebolo to v jeho zornom uhle, dievčatá mu to prišli povedať a taktiež u obžalovaného krabicu nevidel, videl len nadutú bundu. Výpoveď svedka H. C. z prípravného konania a z hlavného pojednávania je nepresvedčivá, nakoľko svedok svoju výpoveď neustále pozmeňoval a nebola potvrdená ani výpoveďami pracovníčok poškodenej spoločnosti, pretože ani jedna svedkyňa nepotvrdila, že by svedka upozornila na odhodenie krabice. Svedkyne, ktoré

mali poobednú zmenu H. Y. (č.l.171-172), L. R. (č.l.172-173), K. C. (č.l.219-220), A. J. (č.l.220-221), B. H. (č.l.221-222), H. X. (č.l.222-223), Z. F. (č.l.223-224) a H. K. (č.l.322-323), pracovníčky spoločnosti Lidl Slovenská republika v.o.s., ktoré dňa 10. 03. 2012 asi o 13.00 boli na predajni, sa ku skutku vyjadriť nevedeli. Ani jedna svedkyňa nevidela obžalovaného odhodiť krabicu, ani nevidela, že by mal obžalovaný niečo pod bundou. Svedkyne H. X. a Z. F. si pamätali, že obžalovaný po zadržaní popieral spáchanie skutku. Obžalovaný E. M. spáchanie skutku poprel a v jeho prospech vypovedal i svedok F., ktorého sa nepodarilo opätovne vypočuť, nakoľko sa zdržiava na neznámom mieste. Kamerový záznam zo dňa 10.03.2012 sa súdu nepodarilo zabezpečiť, nakoľko nefungoval. Nakoľko po zhodnotení všetkých dôkazov zostali dôvodné pochybnosti, o tom, či sa skutok stal tak, ako je to uvedené v obžalobe okresnej prokuratúry, súd v zmysle ustanovenia § 285 písm. a) Trestného poriadku obžalovaného E. M. oslobodil.

Proti výroku prvostupňového súdu, ktorým oslobodil obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku, podal prokurátor priamo na hlavnom pojednávaní, bezprostredne po jeho vyhlásení odvolanie, ktoré neskôr písomne doplnil podaním zo dňa 30.1.2015 (číslo listu 428). Odvolanie prokurátor odôvodnil tým, že rozsudok považuje za nezákonný, pretože súd nepostupoval v zmysle ustanovenia § 2 ods. 12 Trestného poriadku, podľa ktorého je potrebné vykonané dôkazy hodnotiť jednotlivo i v ich súhrne. Obhajoba obžalovaného, že v predajni nič neodcudzil je v plnom rozsahu vyvrátená výpoveďou svedka H. C., ktorý vypovedal zhodne v prípravnom konaní, ako i na hlavnom pojednávaní (pred vyhlásení 1. rozsudku zo dňa 28. 6. 2012), čím usvedčil obžalovaného zo spáchania žalovanej trestnej činnosti. Po opätovnom vypočutí menovaného svedka dňa 6. 11. 2012 v podstatných bodoch vypovedal zhodne, ak však v jeho výpovedi sa určite nezrovnalosti vyskytli. S poukazom na odstup času od spáchania skutku sú tieto nezrovnalosti pochopiteľné. Keďže v základnej rovine sa jeho výpoveď zo dňa 6. 11. 2012 oproti predchádzajúcim nezmenila, vzniknuté odchýlky nie sú okolnosťou, ktorá tohto svedka spochybňuje v celosti. Podstatná okolnosť je, že obžalovaný mal kartón pod budovou, a keď videl, že ho chce svedok kontrolovať, vrátil sa do predajne, kde hodil kartou do regálov. Zamestnankyne predajne nič konkrétne a overiteľné ku skutku neuviedli, čo je s poukazom na odstup času od spáchania skutku akceptovateľné. Je zrejmé, že predmetný skutok nebol pre tieto zamestnankyne výnimočnou okolnosťou, ktorá by si zasluhovala ich osobitnú pozornosť. Prokurátor má za to, že niet dôvodu spochybňovať dôveryhodnosť menovaného svedka, ktorý si vykonával svoju prácu preukázateľne bez akéhokoľvek pozitívneho, či negatívneho vzťahu k obžalovanému. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti má prokurátor zato, že obžalovaný sa do pustil prečinu krádeže na tom právnom základe ako je to uvedené v obžalobe. Prokurátor navrhol, aby Krajský súd v Trnave podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku zrušil predmetný rozsudok Okresného súdu Trnava a zároveň podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec vrátil súdu I. stupňa, aby ju v predmetnom rozsahu prejednal a rozhodol.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317, ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Krajský súd v Trnave ako odvolací súd v zmysle § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal prokurátor ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výroku rozsudku, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku

odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému podal obžalovaný odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo.

Konanie na súde I. stupňa bolo podľa názoru odvolacieho súdu vykonané v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a v rozsahu, ktorý postačuje na rozhodnutie v merite veci.

Prokurátor vo svojom odvolaní vytyka prvostupňovému súdu, nesprávne zhodnotenie dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní, najmä zlé zhodnotenie výpovede svedka H. C..

V tejto súvislosti je však potrebné pripomenúť, že v predmetnej trestnej veci prvostupňový súd skorším rozsudkom zo dňa 28. 6. 2012 uznal obžalovaného za vineného na skutkovom a právnom základe ako je uvedené v obžalobe. Na základe odvolania obžalovaného proti tomuto rozsudku Krajský súd v Trnave uznesením zo dňa 4. 9. 2012, č.k. 5To/92/2012 - 148 toto napadnuté rozhodnutie prvostupňového súdu v celom rozsahu zrušil a vec mu vrátil, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Odvolací súd v tomto uznesení vyslovil záver, že z dokazovania, ktoré predchádzalo vydaniu rozsudku prvostupňového súdu zo dňa 28. 6. 2012, je zrejmé, že „svedok H. C. v zásadných skutočnostiach vypovedal rozdielne, nie je možné zistiť či teda videl na vlastné oči obžalovaného krabicu s čokoládami odhodiť, či tieto čokolády on sám našiel, alebo ich mali nájsť predavačky, rovnako jeho výpovede prechodu obžalovaného cez pokladničnú zónu sú rozporuplné a vo svojej podstate nelogické.“ Preto odvolací súd prikázal prvostupňovému súdu opätovne menovaného svedka k týmto otázkam vypočuť, rovnako vypočuť obžalovaného i svedka H. F. a v prípade potreby vykonať konfrontácie. Rovnako uložil prvostupňovému súdu zistiť, ktoré predavačky mali nájsť krabicu s čokoládami vyko Fila a tieto v procesnom postavení svedkov na hlavnom pojednávaní vypočuť.

Prvostupňový súd sa riadil pokynmi, ktoré v odôvodnení svojho uznesenia uviedol odvolací súd a vykonal dokazovanie v rozsahu, v ktorom bol naň odvolacím súdom zaviazaný, s výnimkou opätovného výsluchu svedka H. F., ktorého účasť na hlavnom pojednávaní aj napriek opakovanej snahe prvostupňového súdu zabezpečiť nepodarilo. Tak, ako správne uviedol prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku opakovaná výpoveď svedka H. C. neodstránila nezrovnalosti a rozpory, ktoré v jeho predchádzajúcich výpovediach konštatoval odvolací súd. Keďže ani výsluchy ďalších svedkov, predavačiek, ktoré v ten deň pracovali v predajni, nepriniesli žiadne relevantné skutočnosti, jediným dôkazom priamo svedčiacim proti obžalovanému je výpoveď svedka H. C.. Kvalita jeho výpovede ako rozhodujúceho dôkazu v trestnej veci už bola zhodnotená vyššie citovaným uznesením tunajšieho súdu v rámci odvolacieho konania. Odvolací súd i v tomto štádiu trestného konania zotrúva na hodnotení tohto dôkazu. Nakoľko ani doplneným dokazovaním sa nepodarilo spoľahlivo a bez rozumných pochybností preukázať, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný, prvostupňový súd správne podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku obžalovaného spod obžaloby oslobodil.

Prokurátor vo svojom odvolaní žiadal, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vec vrátil prvostupňovému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie, no neuviedol, aké dokazovanie by mal prvostupňový súd doplniť, prípadne zopakovať. Odvolací súd je toho názoru, že všetky dostupné dôkazy boli v rámci hlavného pojednávania vykonané a to v rozsahu dostačujúcom na spravodlivé rozhodnutie.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a závery, odvolací súd odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Trnava proti napadnutému rozsudku Okresného súdu Trnava v zmysle § 319 Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.